

TRENER ROKOMET

1/97

Revija Združenja roketnih trenerjev Slovenije

Izdaja:

Združenje roketnih trenerjev Slovenije

Uredniški odbor:

Odgovorni urednik: dr. Marko Šibila

Glavni urednik: Marko Primožič

Ostali sodelavci: Franko Komel

Boris Zupan

Lektor: Tatjana Košak

NASLOV UREDNIŠTVA:

Rokometna Zveza Slovenije

Združenje roketnih trenerjev Slovenije

Celovška c. 25, 1000 Ljubljana

Telefon, faks 061 319 840, 061 131 62 39

Žiro račun: 50100-620-133 05 1222112-319350

pri: Nova Ljubljanska banka d.d. Ljubljana

Pisno gradivo za naslednje revije ali druga mnenja in pripombe lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslova:

Marko.Primozic@guest.arnes.si, ali

Marko.Sibila@guest.arnes.si

Po mnenju Ministrstva za šolstvo in šport z dne 6. 1. 1994, številka 10/TP - 94, sodi revija med proizvode iz 13. točke, tarifne številke 3, Zakona o prometnem davku, za katero se plačuje 5%-i davek od prometa proizvodov.

Tisk: MEDIUM Radovljica

Datum in kraj izdaje: Ljubljana, november 1997

ISSN 1318 - 7333

KAZALO

Marko Primožič	UVODNIK	
	STROKOVNI ČLANKI	
Marko Šibila	DOPOLNITEV PRAVIL IN NJIHOV VPLIV NA STRATEGIJO IN TAKTIKO ROKOMETNE IGRE	7
Marko Šibila	PODALJŠAN PROTINAPAD	15
Bogdan Martinčič	UPORABA AVDIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU	30
Tone Goršič	IGRANJE V NAPADALNI PREŽI - osnovna značilnost sodobnega modela tehnik napadalcev	50
Tone Goršič	PROTINAPAD	53
Leon Kalin	SPREMEMBE PRAVIL	
	Intervju z Michalom Bardo in njegova predstavitev	60
	Najuspešnejši trenerji v sezoni 1996/97	70
	Seznam članov predsedstva in organov Združenja:	80
	Seznam članov Združenja rokometnih trenerjev	
	Koledar tekmovanj	
	Nekateri www naslovi	100

KAZALO

Spoštovani!

V letošnji prvi številki lahko preberete zapise predavanj XXI. SLOVENSKE ROKOMETNE ŠOLE, hkrati pa objavljamo še nekaj drugih zanimivosti. Razveseljujemo vas tudi z objavo fotografij iz seminarja ter dveh ženskih rokometnih reprezentanc. Na žalost nam ni uspelo pridobiti pisnega materiala Michala Barde in Toneta Tislja, ki ju bomo objavili v naslednji številki.

XXI. SLOVENSKA ROKOMETNA ŠOLA je že zaključena. Letos se jo je udeležilo rekordno število trenerjev. Verjetno je to pokazatelj, kako si želimo izpopolniti svoja znanja in ne le formalno opraviti pogoje za pridobitev licenc. Šole se bomo spominjali tudi po zanimivih in kvalitetno pripravljenih predavanjih, na katerih je vsakdo lahko našel kaj zase. Predvsem pa je bilo dovolj časa tudi za druženje trenerjev in njihovo medsebojno izmenjavanje mnenj.

Domače predavatelje je dopolnil tudi Čeh Michal Barda, lektor IHF, ki nam je znal svoje bogate izkušnje dolgoletnega uspešnega vratarja in kasneje trenerja zanimivo predstaviti.

Ker nam Rogla nudi enkratne pogoje za uspešno izobraževanje, tudi v bodoče načrtujemo šolo v enakem času in na istem mestu.

Marko Primožič

dr. Marko Šibila

DOPOLNITEV PRAVIL IN NJEN VPLIV NA STRATEGIJO IN TAKTIKO ROKOMETNE IGRE

1.0 UVOD

Dolgo, morda celo predolgo, smo čakali na spremembe rokometnih pravil, ki bi pomenile resnejši poizkus vpliva na strukturo rokometne igre. Rečemo lahko, da pravila, ki so začela veljati 1. avgusta 1997 (vsaj teoretično) do neke mere omogočajo nadaljnji razvoj igre. Dosledno kaznovanje grobosti z izključitvami in diskvalifikacijami, opozarjanje na pasivno igro v napadu, prekinitve tekmovalnega časa ob dosojeni najstrožji kazni in spremenjeno nadaljevanje igre z začetnim metom po dobljenem zadetku, so dopolnitve pravil, ki bi lahko pomembno vplivale na nadaljni razvoj rokometna. Ob tem je potrebno omeniti tudi enoten, jasen in nedvoumen sodniški kriterij, ki bo zmanjševal ali popolnoma odpravil nejasnosti in dvome med igralci in trenerji.

Pogojno torej lahko rečemo, da so ustvarjene razmere, ko lahko nastopajoči na rokometni tekmi – igralci pod vodstvom trenerjev – znatno razširijo raven svojega delovanja. Predhodno sem omenil pomen dobrega sojenja (ki naj bi, ob spremembi pravil, pomagalo pri nadaljnjem razvoju igre), poudariti pa moram tudi pomen trenerjevega dela. Če namreč trenerji ne bomo podrobno proučili kaj vse nam spremembe pravil nudijo pri spreminjanju strategije in taktike igre ter na

kaj moramo biti še posebej pozorni pri treningu, potem je verjetnost, da bi spremembe izkoristili v prid nadaljnemu razvoju igre, majhna.

PRAVILO 10: »ZAČETNI MET«

10:2 Po doseženem zadetku se igra nadaljuje z začetnim metom moštva, ki je prejelo zadetek.

10:3 Začetni met se izvaja s sredine igrišča v katerokoli smer. Izvedba se označi s sodniškim žvižgom, izvajalec pa mora žogo podati v 3 sekundah po žvižgu. Izvajalec mora z eno nogo stati na sredinski črti dokler žoga ne zapusti njegove roke.

Igralci ekipe, ki izvajajo začetni met ne smejo prestopiti sredinske črte dokler žoga ne zapusti roke izvajalca.

Če njegovi soigralci prekorajijo sredinsko črto po sodniškem žvižgu a preden žoga zapusti izvajalčevo roko se dosodi prosti met za nasprotno ekipo.

10:4..... Pri začetnem metu po doseženem zadetku so nasprotni igralci lahko na obeh polovicah igrišča. Morajo pa biti najmanj 3 metre oddaljeni od igralca, ki izvaja začetni met.

Opomba: Zapisali smo samo tiste dele pravila 10, ki so za obravnavano problematiko zanimivi.

Ne da bi podcenjeval pomen ostalih sprememb, sem prepričan, da je sprememba Pravila 10 (Začetni met), ki omogoča hitrejšo izvajanje začetnega meta po doseženem zadetku tista, ki bo najbolj vplivala na nadaljnji razvoj rokomet. To je bil tudi razlog (ob tem, da bomo to novost v Sloveniji tekmovalno preizkusili prvič šele v prihodnji sezoni), da sem poskušal nekoliko podrobneje osvetliti možne smeri vpliva te spremembe na rokomet.

2.0 SPLOŠNE SPREMEMBE V STRUKTURI TER STRATEGIJI IGRE

Predvidevam, da bo imela dopolnitev Pravila 10 sledeče vplive na rokometno igro:

- ♦ Igra bo gotovo postala, vsaj v nekaterih obdobjih tekme, hitrejša.
- ♦ Predvsem moštva, ki zaradi pomanjkanja izrazitih strelcev z razdalje težje napadajo proti določenim tipom conskih ali kombiniranih obrambnih postavitvah, bodo skušale forsirat igro s takojšnjim izvajanjem začetnega meta po prejetem zadetku.
- ♦ Vračanje v obrambo bo postalo hitrejšo in z manjšim številom menjav napad-obramba tudi po danem zadetku.
- ♦ Kot rečeno se igralci ne bodo pogosto menjavali v fazah igre napad-obramba – temveč bo pogostejše menjavanje igralcev po časovnih obdobjih, ki jih bodo igralci odigrali v vseh fazah igre.
- ♦ V prednosti bodo moštva, ki bodo imela večje število kakovostnih igralcev, ki bodo sposobni igrati v vseh fazah igre.
- ♦ Hitrega izvajanja začetnega meta se bodo večkrat posluževala moštva, ki v obrambi igrajo v »globokih« conskih ali kombiniranih obrambnih postavitvah. To je povezano tako z izhodiščnim položajem igralcev

na igrišču (bližje polovici in s tem mestu za izvajanje začetnega meta), kot tudi z morfološkim (višina) in motoričnim potencialom igralcev (hitrost, eksplozivnost, agilnost), tehnično taktičnim znanjem ter z že doseđano strategijo igre. Takšna moštva so namreč, že v okviru dosedanjih pravil, izrazito forsirala protinapad ter čimhitrejšo izvajanje začetnega meta po prejetem zadetku.

- ♦ Takoimenovani »all round« igralci (igralci, ki lahko v posamezni fazi igre igrajo na večih igralnih mestih, ker jim to dopušča njihov morfološko-motorični potencial ter znanje in izkušnje) bodo pridobivali pomen.
- ♦ Izjemna kondicijska pripravljenost bo vse pomembnejša.

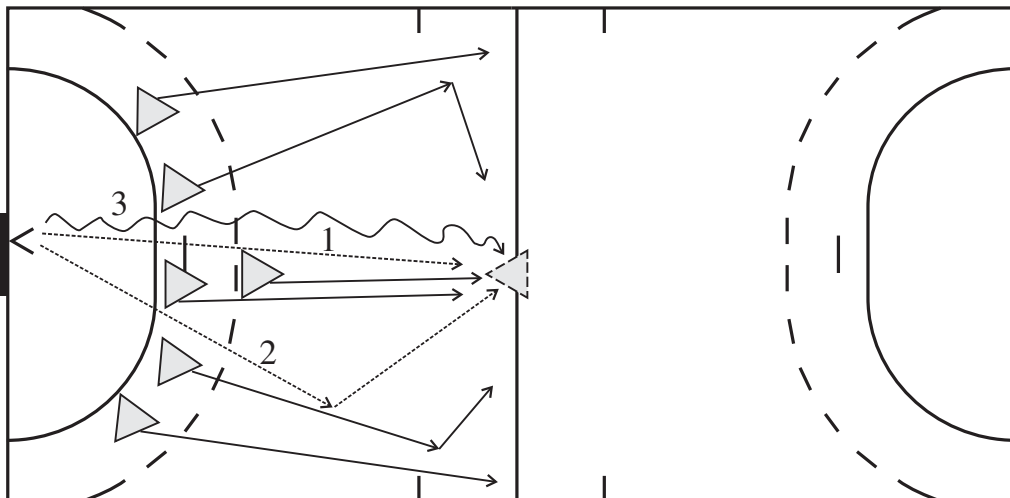
3.0 SPREMEMBE V TAKTIKI IGRE

Moštva bodo večkrat uporabljala ta način igre proti ekipam:

- ♦ ki se počasneje vračajo v obrambo, ki so kondicijsko slabše pripravljene,
- ♦ ki imajo manjši izbor kakovostnih igralcev,
- ♦ ki so morfološko (telesna konstitucija) superiorni.
- ♦ nekatera moštva se bodo odločala za tesno kritje nekaterih igralcev neposredno po danem zadetku – že na nasprotnikovi polovici.

3.1 Možnosti pri izvedbi začetnega meta

1. Vratar poda neposredno igralcu na sredini.
2. Vratar poda igralcu v polju, ta pa igralcu na sredini.
3. Vratar nese žogo na sredino in sam izvaja začetni met ali pomaga pri izvedbi.

Igralec, ki izvaja začetni met je lahko:

3. stalno določen – ne glede na tip obrambe ter način in mesto doseženega zadetka
4. stalno določen – toda glede na mesto doseženega zadetka in tip obrambe
5. improvizirano – izvaja tisti, ki se znajde v najbolj ugodni poziciji

Prehod moštva, ki napada čez polovico:

2. kratka podaja nazaj proti SZ, krila in pivot šprintajo na svoja mesta, zunanji stečejo na svoja mesta – SZ poda enemu izmed soigralcev
3. enako kot prvi način SZ ne poda temveč žogo vodi čez polovico- ob nasprotnikovem tesnem kritju
4. enako kot prvi način , le da SZ kratko vrne žogo izvajalcu – ta vodi žogo čez polovico – ob nasprotnikovem tesnem kritju
5. kratka podaja levemu ali desnemu zunanjemu, ki se, tako kot SZ, postavljata bližje izvajalcu začetnega meta

dr. Marko Šibila

PODALJŠAN PROTINAPAD

1.0 DEFINICIJA IN OVREDNOTENJE PODALJŠANEGA PROTINAPADA

Pod izrazom podaljšani protinapad razumemo vse tiste individualne, skupinske in moštvene aktivnosti, ki jih izvajajo napadalci po navideznem koncu protinapada (v katerem si neposredno niso uspeli priigrati priložnosti za strel) v času, ko so se obrambni igralci že vrnili v obrambo, vendar še niso popolnoma formirali conske ali kombinirane obrambne postavitve.

Podaljšani protinapad, kot vmesna faza med protinapadom in napadom na postavljeno consko ali kombinirano obrambno postavitvijo, se je pojavil pred leti, ko so ga nekatera vrhunska moštva iz različnih razlogov začela vključevati v svoj repertoar igralnih aktivnosti. Ugotovili so namreč, da lahko s takojšnjim prehodom iz protinapada, v katerem si neposredno sicer niso uspeli priigrati priložnosti za strel, v nevarno napadanje, presenetljivo obrambne igralce. Ti so se sicer lahko pravočasno vrnili v obrambo vendar niso uspeli vzpostaviti dovolj dobre postavitve v conski formaciji ter ustreznega medsebojnega sodelovanja. Še posebej je bilo primerno odigravanje podaljšanega protinapada kadar so moštva menjavale igralce ob prehodih iz napada v obrambo. Tako se je za trenutek pojavila tudi številčna premoč, ki jo je napadalo moštvo, z ustreznimi sposobnostmi in znanji, lahko izkoristilo in si priigralo priložnost za strel s pomočjo nekaterih aktivnosti, ki so značilne za napad na postavljeno consko

ali kombinirano obrambo. Danes nekatera moštva celo izzivajo napake nasprotnika pri menjavanju igralcev z navidezno zaustavitvijo protinapada oziroma z zmanjšanjem tempa prehoda iz obrambe v napad. Na SP 95 na Islandiji smo videli celo primer, ko so Švedi ob igralcu manj izkoristili nesmotrno menjavo dveh Španskih igralcev in v podaljšanem protinapadu dosegli zadetek v razmerju igralcev 5:4.

Podaljšani protinapad pomeni v bistvu kombinacijo aktivnosti, ki so značilne za klasičen protinapad (pravilno zapuščanje igralnih mest v obrambi in pravilna razporeditev igralcev po igrišču, natančno določene in razdelane igralne vloge vseh igralcev, določene logične podaje med igralci posameznih valov – diagonalne podaje igralcem na nasprotni strani igrišča ali vodenje žoge, odkrivanje) ter aktivnosti, ki so značilne za napad proti c. ali k. obrambni postavitvi (različne vrste zaletov z nakazanim strelom ali prodorom, križanja, gibanje po oddani žogi ter pred sprejemom – vse vključeno v moštvene in skupinske kombinacije). Bistveno je, da moštvo po hitrem prehodu na nasprotnikovo polovico ohrani pravilno formacijo, treh zunanjih (ali dveh, če eden izmed zunanjih igralcev opravi prehod na drugega pivota), dveh kril in enega pivota. Ob tem morajo biti igralci sposobni navezati takojšnjo komunikacijo brez predhodnega dogovora, ki je značilen za napad proti c. ali k. obrambni postavitvi. Prav to je tudi razlog, da lahko resnično učinkovito podaljšani protinapad igrajo le moštva, ki so izredno uigrana in lahko igralci medsebojno sodelujejo tudi

brez predhodne verbalne komunikacije ob tem pa so posamezniki tehnično in taktično brezhibni.

Z vidika metodike učenja in izpopolnjevanja rokometašev mlajših starostnih kategorij lahko torej rečemo, da morajo igralci veliko vaditi prav aktivnosti, ki so značilne za podaljšani protinapad.

Aktivnosti, ki jih igralci izvajajo v podaljšanem protinapadu so lahko predhodno dogovorjene (ustrezne kombinacije, ki jih moštvo odigra v določeni situaciji), lahko so improvizirane ali pa pomenijo kombinacijo enega in drugega (začnemo po določeni kombinaciji, nato pa glede na nastalo situacijo improviziramo).

Statističnih podatkov o uspešnosti podaljšanega protinapada nisem zasledil v nobenem dosedaj objavljenem in meni dosegljivem viru. Gotovo pa gre za zelo učinkovito podfazo igre, ki nima samo primarnega učinka – lažje priigrana priložnost za doseg zadetka – temveč tudi sekundarnega – ustvarjanje visokega ritma igre, preprečevanje možnih menjav nasprotnika, uveljavljanje tehnično taktične ter kondicijske premoči. Menim, da gre tudi za občinstvu privlačen slog igre saj je dogajanje na igrišču hitro in atraktivno.

2.0 ZAKAJ MOŠTVA POGOSTEJE NE IGRAJO PODALJŠANEGA PROTINAPADA – ČEPRAV JE UČINEK VELIK IN ZAŽELEN?

♦ pri igri v obrambi so prisotne visoke fiziološke, miselne in emocionalne obremenitve (garanje), ki so nadgrajene še z obremenitvami pri izvedbi protinapada. Če si s proti-

napadom neposredno ne uspemo priigrati priložnosti (oz. če so se obrambni igralci uspeli vsaj v osnovi vrniti v obrambo) začne zaradi trenutne in stalne utrujenosti padati koncentracija in zanesljivost izvajanja izredno zahtevnih napadalnih aktivnosti pri podaljšanem protinapadu. Te zahtevajo veliko natančnost in zanesljivost izvajanja – njihovi nasprotniki obrambni igralci morajo načeloma izvajati, v informacijskem smislu, manj natančne aktivnosti – včasih zadostuje že to, da se sploh pravočasno vrnejo, ne da bi izvajali še dodatne obrambne aktivnosti, začnejo se vrstiti tehnične in taktične napake (tudi odstotek uspešnosti strelav v priigranih priložnostih v podaljšanem protinapadu je lahko nizek, saj je vratar spočit in dobro pripravljen na branjenje). Zato mnogi trenerji ne forsirajo podaljšanega protinapada, temveč od moštva zahtevajo, da ob neuspelem protinapadu zaustavijo igro ter začno napad na način, ki je značilen za napad na postavljeno consko ali kombinirano obrambno postavitev (počitek, dogovor, izvedba);

- ♦ menjavanje igralcev napad – obramba. V obrambi igrajo specialisti – obrambni igralci, ki se težje znajdejo v podaljšanem protinapadu, saj ima ta mnoge značilnosti napada na postavljeno consko ali kombinirano obrambno postavitev – veliko vlogo igra informativna komponenta (odločanje);
- ♦ na nižjem kakovostnem nivoju imajo igralci in moštva težave pri prepoznavanju situacij, ki so primerne za podaljšani protinapad. V takih situacijah tudi nimajo dovolj znanj, delajo velike napake,

3.0 MOŽNOSTI PRI IZVEDBI PODALJŠANEGA PROTINAPADA (moštvene kombinacije)

Namen mojega predavanja je predvsem prikazati nekaj uporabnih moštvenih kombinacij, ki jih lahko opravijo igralci v podaljšanem protinapadu. Ne glede na sistem, ki ga moštvo uporablja v protinapadu je smotrno, da igralci po končanem neuspešno izvedenem protinapadu (vendar v posesti žoge), vzpostavijo takšen razpored igralcev kot je značilen za napad na postavljeno c. ali kombinirano obrambno postavitev. V posamezni kombinaciji lahko pride tudi do hitrega in začasne-

ga prehoda (vtekanja) enega izmed krilnih ali zunanjih igralcev na mesto drugega krožnega napadalca, kar je lahko ob slabo postavljeni obrambi še posebej učinkovito. Kot posebno dovršeno obliko podaljšanega pritinapada lahko moštvo odigra tudi nad vratarjevim prostorom (zeppelin).

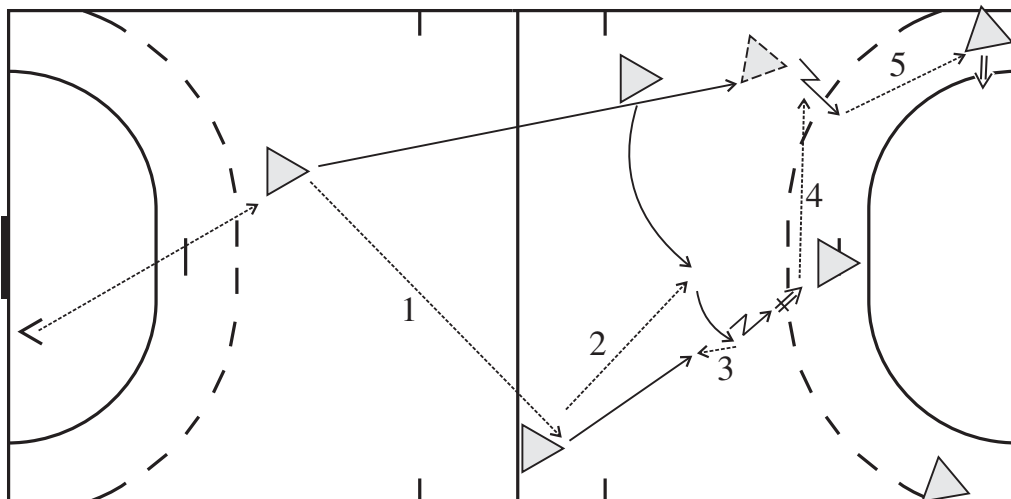
Pri opisu kombinacij bom opuščal opis podaje med vratarjem in igralcem, ki je zadolžen za sprejem žoge. Pri tem igralcu bom, zaradi lažjega opisovanja, uporabil predpostavko, da je to srednji zunanji. Poimenovanje igralcev bo ves čas enako – če je nekdo začel kombinacijo kot SZ bo to ostal v celotni kombinaciji ne glede na to, da bo, med kombinacijo, prišel na drugo igralno mesto.

LEGENDA ZNAKOV

- napadalec
- napadalec na novem igralnem mestu
- obrambni igralec
- podaja
- gibanje igralca

Kombinacija 1

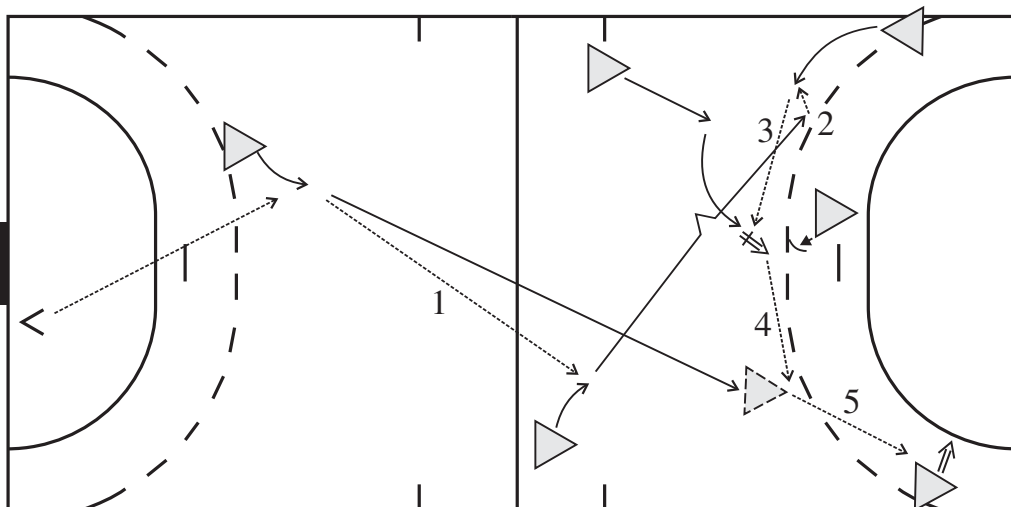
SZ – DZ – LZ + DZ - SZ – LK

STROKOVNI ČLANKI

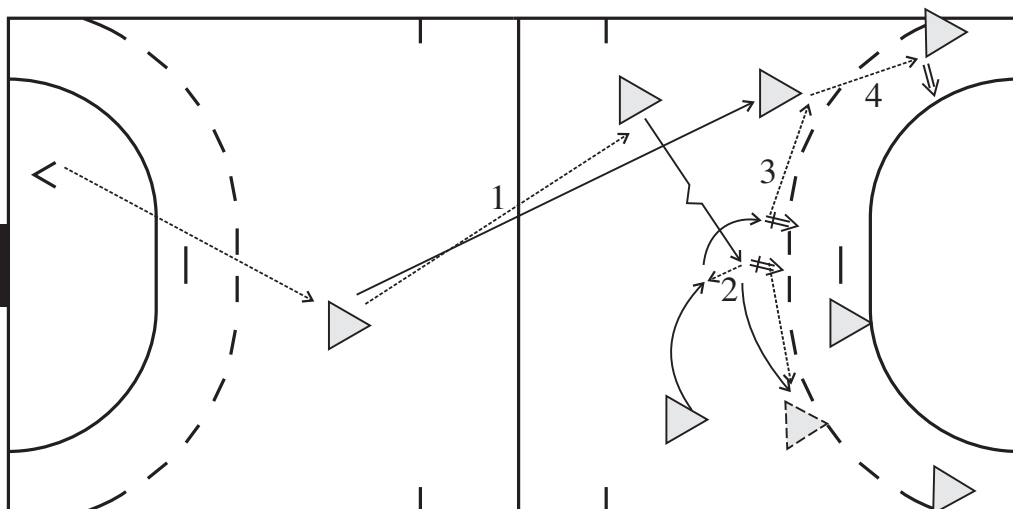
Kombinacija 2

SZ - DZ - + LK - LZ - SZ - DK

Kombinacija 3

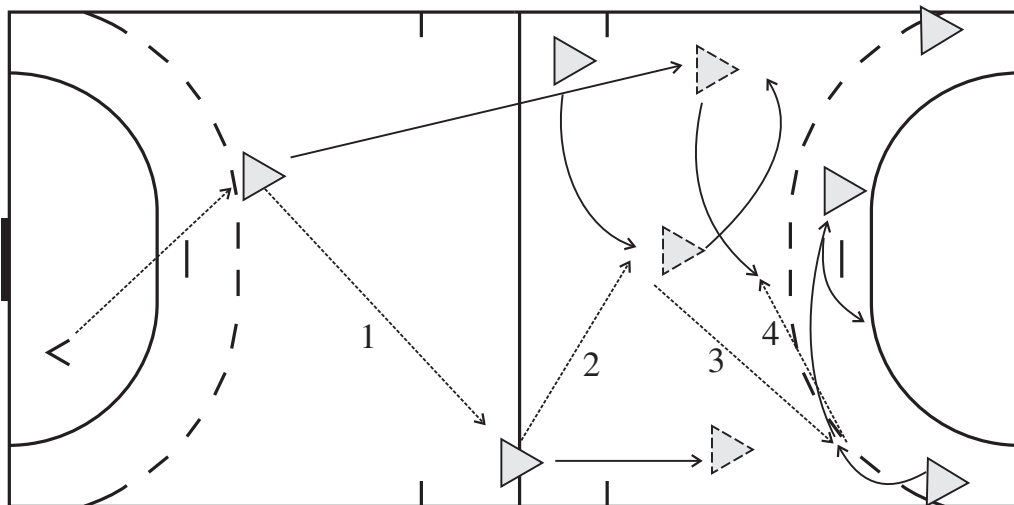
SZ - LZ + DZ - SZ - LK

STROKOVNI ČLANKI

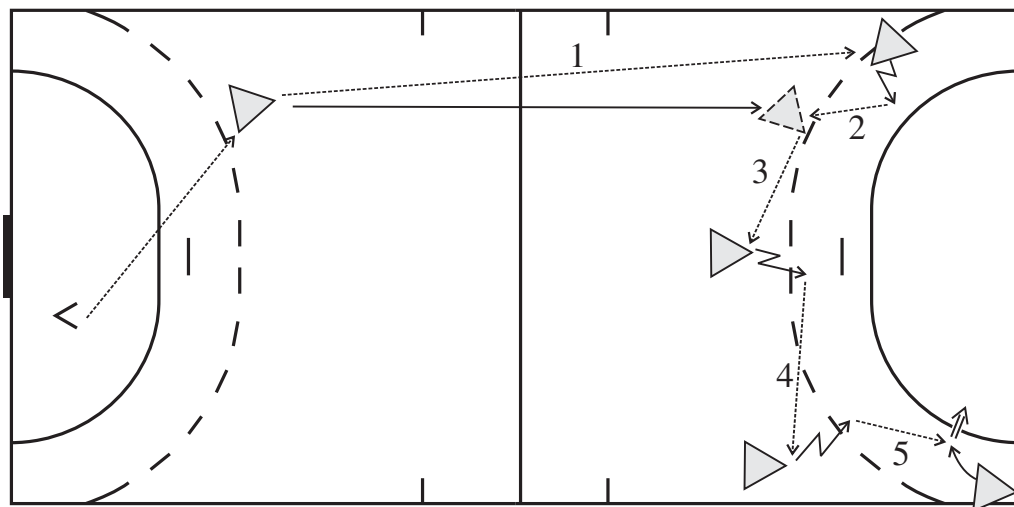
Kombinacija 4

SZ – DZ – LZ – DK - SZ

Kombinacija 5

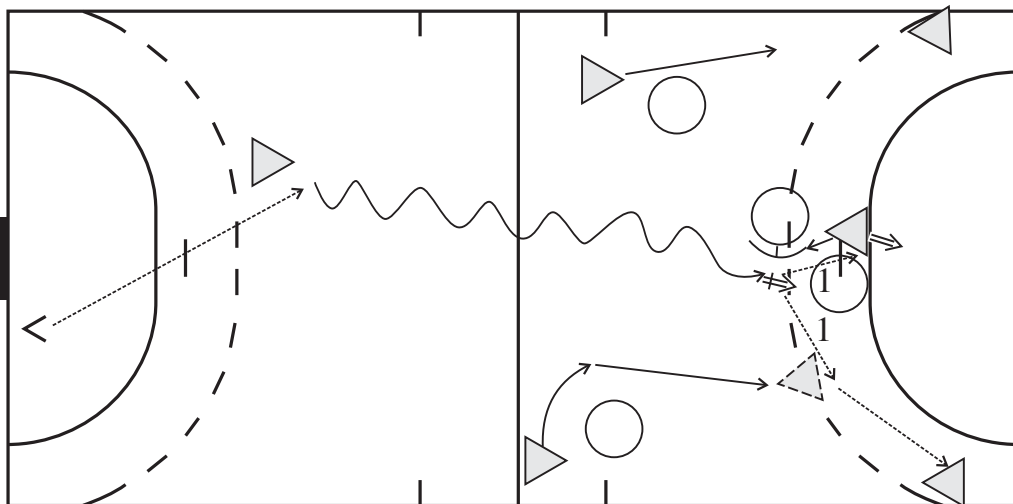
LZ – LK – LZ – SZ – DZ – DK

STROKOVNI ČLANKI

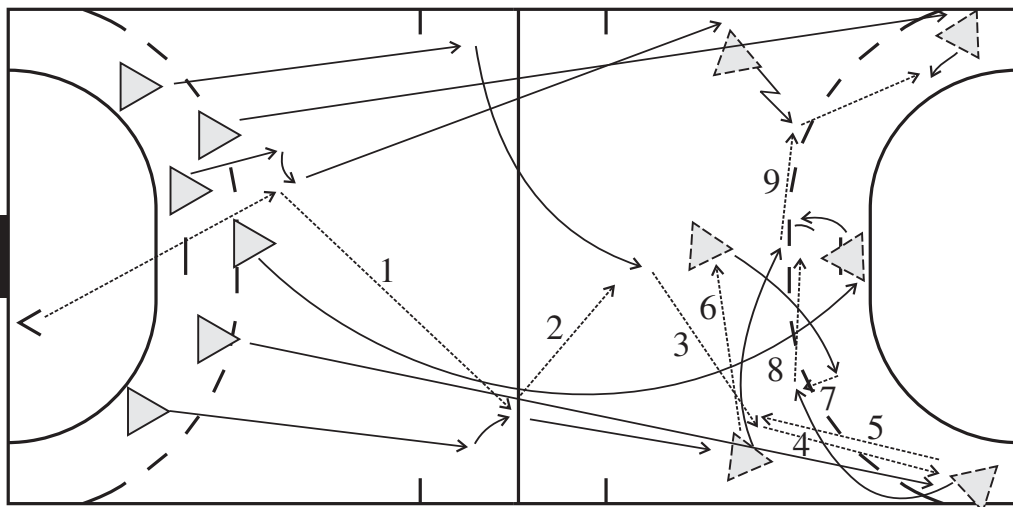
Kombinacija 6

SZ – KN ali SZ – DZ – DK

Kombinacija 7

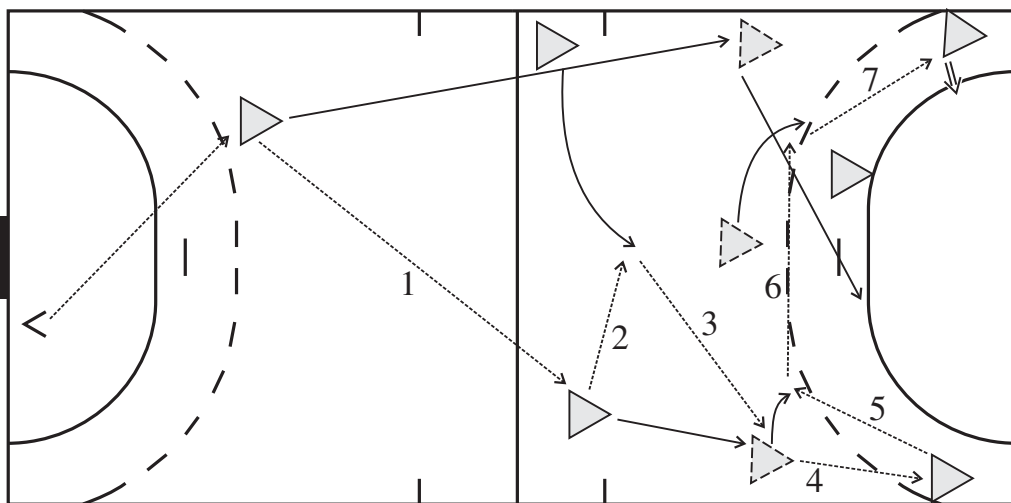
SZ – DZ – LZ – DZ – DK – DZ – LZ + DK – DZ – SZ – LK

STROKOVNI ČLANKI

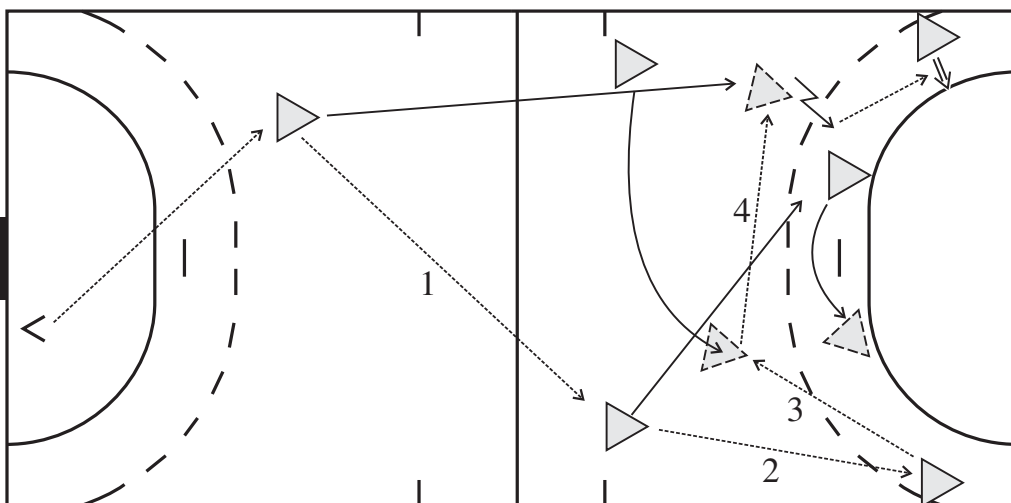
Kombinacija 8

SZ - DZ - LZ - DZ - DK - DZ - LZ - LK

Kombinacija 9

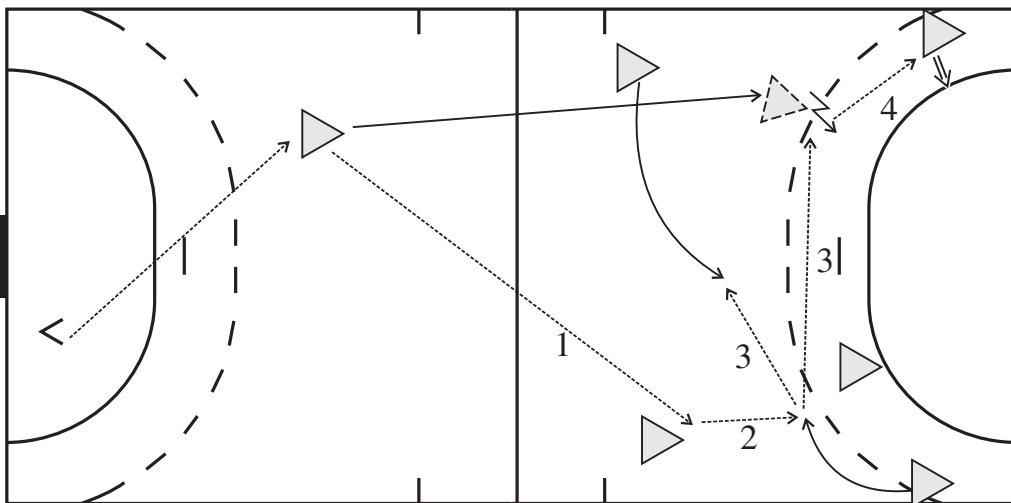
SZ - DZ - DK - LZ - SZ - LK

STROKOVNI ČLANKI

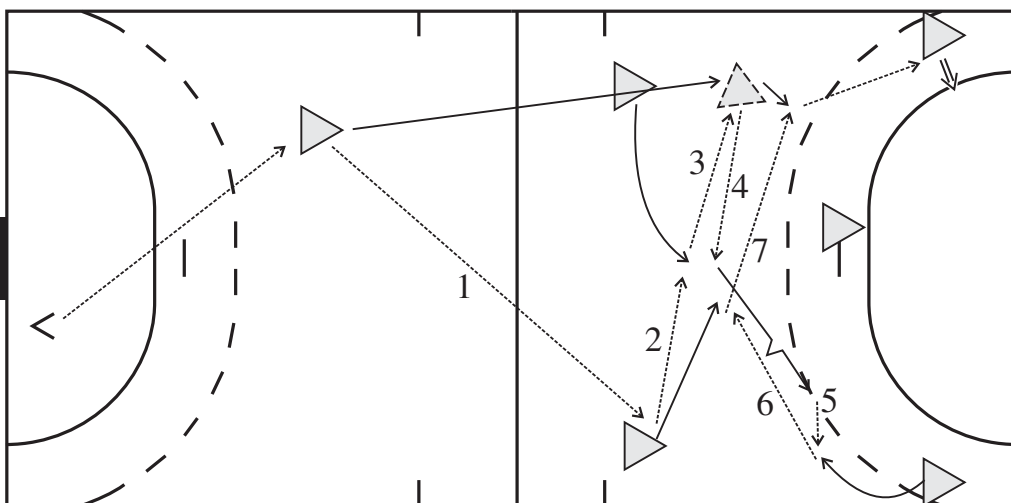
Kombinacija 10

SZ – DZ – DK – SZ – LK

Kombinacija 11

SZ – DZ – LZ – SZ – LZ + DK – DZ – SZ – LK

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

UPORABA ADIOVIZUALNIH SREDSTEV V ROKOMETU

Prof. Tone Goršič

IGRANJE V NAPADALNI PREŽI

- osnovna značilnost sodobnega modela tehnike napadalcev

Napadalna preža je predstavljena že v knjižici »Model tehnike napadalcev v rokometu (T.G. 3/97). Podrobno smo jo obdelali še zlasti letos, na rokometni šoli mladih in na poletnem treningu reprezentanc dečkov in deklic. Na obeh akcijah so dali priznanje upravičenosti in uspešnosti njene uporabe v igri tako trenerji kot mladi igralci. Oboji so se, z zavzeto vadbo poskušali odvaditi nekaterih gibov z žogo, za katere so spoznali, da so neracionalni in manj učinkoviti. Tudi članski državni reprezentanti niso oporekali novostim v tehniki, ki smo jim jih predstavili. Seveda pa bi bilo s spreminjanjem njihovih igralnih in gibalnih navad precej več težav kot pri mladih.

Zakaj igrati v napadalni preži ?

V sodobnem rokometu napadalci večino svojih aktivnosti izvajajo v gibanju, v teku. Zato, da bi bili v napadu stalno nevarni, se pred in po podaji gibajo ali k žogi ali stran od nje. Pri tem so stalno obrnjeni proti голу, v čelnem položaju. Tako imajo boljši pregled nad vsemi igralci in lahko igrajo (preigravajo) v desno in levo stran. Toda značilno držanje in nošenje žoge pred telesom, s podajami iz zapestja ali s suvanjem žoge, po našem mnenju ni racionalno. Zato predlagamo igranje v t.im. napadalni preži (morda se bo našel še kak drug izraz), v kateri smo obrnjeni proti голу toda žogo nosimo v zamahu, v pokrčeni roki v višini glave (kot v komolcu je 90°).

Cela vrsta razlogov je za to:

- ♦ v napadalni preži so možne varne in ostre podaje v vse smeri, kateremukoli od petih soigralcev, iz zapestja pa ne;
- ♦ igramo lahko povsem blizu branilca (bližje kot pri nošenju žoge pred telesom);
- ♦ lažje se izmikamo branilčevim prekrškom;
- ♦ manjkrat nam bodo podajo prestregli, saj nas bodo branilci težje »prečitali« kot pri suvanju žoge. Odprta dlan pa nam bo omogočila, če bo potrebno, še zadnji trenutek spremeniti smer (višino) podaje;
- ♦ če bomo lovljenje direktno povezali z zamahom, bomo lahko podali kadarkoli in komerkoli v treh sekundah, ki so nam na voljo;

Iz napadalne preže lahko igro takoj (brez zamaha) nadaljujemo z najrazličnejšimi rokometnimi aktivnostmi:

- ♦ z različnimi variantami podaj (v loku, od tal ipd.),
- ♦ s prodori naravnost proti голу mimo branilca po levi ali desni strani, pri čemer žogo dvignemo še višje, izven branilčevega dosega,
- ♦ s preigravanji v desno, pri tem je, zaradi lažje spremembe smeri, roka z žogo nekoliko nižje, toda paziti moramo na branilčevo oviranje in, da pri podaji ne bomo, zaradi nizkega komolca, žoge suvali;

- ♦ s preigravanji v levo, ko žogo mimo branilca lahko prenesemo na več načinov:
 - a) s polkrožnim premahom preko branilca,
 - b) z odmikom in zakorakom v levo,
 - c) s premahom preko branilca z obema rokama,
 - d) s predajanjem žoge v levo roko.

Pri prenašanju žoge mimo branilca, pazimo, da žoge ne spuščamo pod pas in se izpostavljamo prekrškom. Ostati moramo stalno obrnjeni proti голу, to pa pri gibanju v levo dosežemo, če z desno nogo zakoračimo izza leve. Pri preigravanjih pazite tudi na širok razkorak pri spremembi smeri, ki je tudi sicer značilen za napadalno prežo!

- ♦ z različnimi streli, s tal ali v skoku, pri čemer bo potrebno še dodatno zamahniti z gibom v komolcu (bič). Če se bomo pri sprejemu žoge postavili tako, da jo bomo sprejeli v zamahu, bo strel, brez zamaha nazaj, še hitrejši;

- ♦ z varanji z lažno podajo ali strelom, pri čemer bo dovolj, da met nakažemo le z gibom v ramenu tako, da bo žoga ostala v položaju za takojšen met.

Opazili smo tudi, da otrokom nošenje žoge v napadalni preži igra v veliki meri olajšuje,

zato jih navadimo na takojšnje dviganje žoge v napadalno prežo ali še enostavneje, recimo jim, da naj žogo takoj dvignejo nad glavo in pogledajo naprej v smeri napada. Tako se bodo lažje izmaknili prekrškom, pravilneje bodo, s skoraj iztegnjenima rokama metali žogo in se lažje odločali za smotno nadaljevanje igre.

Čimmanj suvanja žoge in podaj iz zapestja

V pojasnilo: pri suvanju komolec spuščamo in dvigujemo, pri metanju pa roko v komolcu le iztegnemo.

prof. Tone Goršič med predavanjem

Podaje s suvanjem in iz zapestja so »dovoljene« le, če moramo soigralcu podati na hitro, ker je v priložnosti za strel. Pa tudi v tem primeru lahko za kratko podajo uporabimo »klasičen« met toda brez zamaha, le z odpiranjem dlani v zapestju in iztegnitvijo roke v smeri podaje. Za nekoliko daljšo podajo bomo z roko zamahnili do napadalne preže, za strele in dolge podaje pa bomo uporabili celotni zamah nazaj. Gre za to, da bomo mlade igralce učili predvsem ene tehnike podaj, za katero bo značilno, da se bodo variante zamaha razlikovale le po njegovi dolžini, oz. po številu sklepov, ki bodo v njem sodelovali!

Vse to so razlogi, ki dajejo opisanemu načinu igranja v napadalni preži prednost pred nošenjem žoge pred telesom, ki je morda pripravnejše le za določene načine preigravanj. Taka tehnika je tudi odgovor novosti v obrambi: dvojenju branilcev (2B:1N), ki izrabljajo slabosti neustvarjalnega napadanj, s kratkimi podajami, od igralca do igralca in zato napadalcev, ki so na nasprotni strani napadalca z žogo, ne pokrivajo direktno, ker so nenevarni, saj jim soigralec s suvanjem žoge ne more podati.

Pravilen sprejem žoge pomeni ključ za pravilno igranje v napadalni preži in metanje žoge

Med naletom žogo sicer lovimo v čelnem položaju, obrnjeni proti голу, toda z rokami v stran, proti žogi, zato tej varianti lovljenja pravimo »bočno lovljenje«. Žogo ulovimo samo z gibom v zapestju navzgor, s sproščeni in, v začetku, povešenimi prsti in dlanmi. Žoge nikakor ne pritegujemo pred prsi. Tako bomo po lovljenju žoge, podane z desne strani, takoj v napadalni preži! Torej, brez spuščanja žoge, nepotrebne zamahovanja in kroženja. S takim lovljenjem bo prišlo do

takojšnjega odpiranja dlani, ki omogoča hitre, kratke podaje, hkrati pa preprečuje zamudno zamahovanje s komolcem nazaj (bič). Dlan z žogo mora pri zamahu nazaj takoj pričeti prehitevati ostale dele roke, medtem ko pri pravilnem metu (zamahu naprej) žoga zaostaja, saj si v gibalni verigi sledijo rame - komolec - zapestje - prsti.

Z žogo ne igramo spuščениh rok, pod pasom

Če žogo sprejemamo z leve strani, jo lahko takoj izpred glave podamo nazaj v levo ali naprej, n.pr. pivotu. V desno pa jo v napadalno prežo prenesemo skozi vzročenje! Tako se bomo branilčevemu prekršku lažje izognili!

Pri podajah iz napadalne preže nastaja problem le pri povsem kratkih podajah, n.pr. pri križanju dveh igralcev, ko bo namesto spodnje podaje oz. predajanja žoge igralec podal z dvignjeno roko. Zato mora res mehko podati, sicer bo soigralca zmedel pri lovljenju.

Nekatere pomanjkljivosti pri igranju v napadalni preži, ki smo jih opazili pri mladih reprezentantih:

- pozabljajo na takojšen, z enim gibom, prenos žoge v napadalno prežo in jo predolgo nosijo pred telesom,
- pri lovljenju od tal odbite žoge (tako lovljenje moramo prav tako pravilno obvladati) dlani ne odprejo takoj in žogo suvajo,
- žogo držijo nepravilno, z obema ali eno roko. Največkrat žogo z obema rokama držijo preveč s sprednje strani, kar je posledica napačnega lovljenja. Držanje žoge z eno roko, ko je palec preveč odmaknjen od ostalih prstov in žogo držijo samo s prsti, pa je posledica »popravljanja« držanja žoge po lovljenju. Tako kot žogo ulovimo, jo naj tudi držimo, z obema ali z eno roko! Najbrž z odmaknjenim palcem igralci žogo lažje držijo. Toda streli in

podaje, bodo tako manj precizne, pri igralcih z krajšimi prsti pa tudi ne tako močne. Zato si naj zamah olajšajo z držanjem žoge z obema rokama, skoraj do konca zamaha, ko bo dlan z žogo že obrnjena navzgor ! Tako bo prišlo tudi do odsuka trupa, ki je za tehnično pravilnejšo- preciznejšo in močnejšo podajo prav tako potreben. Noge naj pri tem, če želimo ostati v napadalni preži, obrnjeni proti голу, ostanejo v paralelnem položaju. Tako bodo možne tudi daljše podaje in močnejši strel, saj bodo sodelovale tudi prsne in ramenske mišice.

Pri mladih smo nekatere pomanjkljivosti opazili tudi pri aktivnostih pred sprejemom žoge:

- med soigralčevim naletom se napadalec ne sme zaleteti kar »na pamet«, ker mu lahko

branilec podajo prestreže ali pa branilec pride preblizu in mu zato strel lažje blokirajo;

- napak je tudi, če napadalec prejme žogo v mestu in mora zalet pričeti z vodenjem. Za oba primera bo dobro, da napadalec med skupnim naletom teče v mestu- skipa in se zaleti šele, ko občuti, da je »on na vrsti« za zalet;

- omenili smo že, da je idealno, če napadalec soigralcu poda »v napadalno prežo« torej v višino glave, on sam pa bo ocenil ali bo korake prilagodil takemu sprejemu žoge, ki mu bo omogočil takojšen strel brez zamaha nazaj; torej, ali bo zadnje korake pred sprejemom še nekoliko pospešil in se postavil pred žogo;

- po podaji naj se napadalec ne vrača po zalet temveč naj se takoj spet postavi v novo nevarno pozicijo in pri tem »oži ali širi«.

Slovenska reprezentanca letnik 1980 in mlajši

Program vadbe elementov in variant za igranje v napadalni preži s primeri vaj

Nekaj nasvetov za vadbo:

Za igralce bo igranje v napadalni preži novost, zato naj čimveč vaj izvajajo v tem položaju. Tudi razne vaje ogrevanja ali n.pr. razne oblike igre lovljenja lahko izvajajo z žogo v napadalni preži.

- ♦ Podaje v preži naj izvajajo ob neki črti tako, da bodo lažje preverjali ali so v paralelni stoji, obrnjeni proti голу.
- ♦ Stena je zelo pripraven vadbeni pripomoček. Vsakič »nam poda točno« in zagotavlja veliko število ponavljanj. Razne podaje in strele iz napadalne preže lahko ob steni vadimo tudi sami, brez soigralcev in gola.
- ♦ Situacijska vadba streljanja zahteva izvedbo določene kombinacije dveh ali treh napadalcev pred strelom. Pri tem lahko podajalci in tudi strellec pred strelom izvajajo oz. vadijo razne elemente v napadalni preži, ki smo jih že našteali (glej tudi primere v nadaljevanju).

1. Gibanje z žogo v napadalni preži

Vaji:

- igralci se lovijo v parih in pri tem držijo žogo v napadalni preži;
- igralci se gibajo levo - desno v napadalni preži.

2. Bočno lovljenje z odpiranjem dlani in kratke podaje v napadalni preži

Značilno je lovljenje samo z gibom v zapestju, kar zahteva veliko vaje. Po vsakem lovljenju moramo žogo držati tako, da je kot medalcema cca 45°.

Vaje:

- metanje žoge sebi v zrak in postavljanje v napadalno prežo. Najprej žogo lovimo nad

glavo in jo prenašamo v prežo. Kasneje se postavljamo tako, da žogo že ulovimo v napadalni preži;

- podaje (2-5m) v parih vstran, z bočnim lovljenjem in podajami z gibom v zapestju. Roko iztegnimo za žogo, do konca. Prsti žogo oplazijo zato, da se vrtil nazaj in jo je lažje uloviti! Čez čas igralca zamenjata mesti;
- podaje od tal mimo branilca pivotu in kratke podaje pivota zunanjemu - skica 1.

3. Zamah v napadalno prežo po odboju žoge od tal (po vodenju)

Pomembno je takojšnje odpiranje dlani z čimkrajšim zamahom v napadalno prežo.

Vaje:

- metanje žoge sebi ob tla v desno in postavljanje v prežo;
- v paru: po treh korakih teka v protinapad igralec vrže žogo ob tla, jo dvigne, nakaže podajo in poda soigralcu, ki ponovi isto;
- enaka vaja s podajo preko branilca, ki teče med napadalcema (vadimo »oplazenje« žoge pri podaji)

4. Čelni zalet v napadalni preži med dva branilca

Napadalci naj za zalet »porabijo« vse tri korake v teku. Po podaji v čelnem položaju toda z odsukom trupa, se brez zaustavljanja, pričnejo gibati v novo smer.

Vsak igralec lahko vadi štiri variante zaleta:

- zaleta s širjenjem in oženjem ter podajama v desno- skica 2a
- zaleta s širjenjem in oženjem terpodajama v levo- skica 2b.

STROKOVNI ČLANKI

Soigralec, ki mu podaje vrača, izvaja samo krajši zalet.

5. Prehodi z žogo mimo branilca v isto in nasprotno stran

V mislih imamo prehode mimo oz. pred branilcem, ki napadalca pokriva tesno pri čemer lahko igralec prodre z žogo v isto stran odkoder jo je sprejel ali pa jo prenese na drugo stran. Običajno so ti prehodi tudi sestavni del preigravanja.

Če igralec žogo prejme z desne, z njo takoj, iz napadalne preže, sune preko branilčeve leve roke nazaj v desno; če pa jo prejme z leve, sune v isto, levo stran, mimo branilca z eno (levo) ali obema rokama.

Če prejme žogo z leve, jo v desno prenese skozi vzročenje, z eno ali obema rokama; če jo prejme z desne pa za prehod v levo uporabi enega od prehodov, ki smo jih opisali pri preigravanjih.

Vaje:

- prehode v isto stran lahko vadimo v parih - skica 3a; prehode v nasprotno stran pa v trojkah - skica 3b.

6. Prodor proti голу mimo branilca

Napadalec dvigne žogo z eno ali obema rokama visoko, izven branilčevega dosega in po treh korakih strelja v skoku ali iz teka. Roko z žogo ima obrnjeno navzven tako, da lahko strelja v vse kote.

Vaja:

- skica 4: L (D) sprejme žogo od S na 9m. Branilec takoj po sprejemu žoge pokrije napadalca.

7. Preigravanja v napadalni preži

Vadimo predvsem preigravanja s spremembo smeri ob sprejemu žoge. Tako nam za prodor

v drugo stran ostanejo še trije koraki. Pazimo na pravilnost že opisanih prehodov mimo branilca.

Vaji:

- v parih - 2N: 2B; napadalca vadita preigravanje med dva branilca - levi preigrava v desno, desni pa v levo.
- trojke - skica 5: LK (DK) in S vadijo preigravanja, L oz. D pa zalet med dva branilca.

8. Podaje na različnih razdaljah v napadalni preži

Če hočemo, da bo naš napad nevarnejši, bodo morali igralci podajati ostro in točno tudi na večjih razdaljah.

Vaja:

- skica 6: po naletu od levega in desnega krila, S podaja po vrsti vsem petim soigralcem, ki streljajo na gol. Vrstni red je: L-D-LK-DK-P. Branilci vsakič vse napadalce pokrijejo razen strelca pri katerem malo zamudijo.

Zunanji lahko streljajo iz teka (iz preže).

9. Streli po naletu v napadalni preži

Vaji:

- nalet s krila z oženjem in strel S, s podajo pričneta L in D;
- nalet s sredine in streli LK in DK, s širjenjem in preigravanjem L(D).

Branilci se branijo v (slabši) paralelni preži. Branilec, ki pokriva strelca, malo zamudi. Vsak napadalec lahko po »predpisani« aktivnosti strelja, če ga B pokriva slabo. Trener določi razne načine strelcev. Vadimo proti raznim obrambnim sistemom. Pazimo, da bo vsak zalet nevaren, obrambi dovolj blizu (trije koraki ipd.).

Prof. Tone Gor i

Protinapad

(Podrobno razlago s skicami boste nasli v knjigi Protinapad, T.G., 5/97)

A-Teorija protinapada:

1. Model tehnike vprotinapadu

Bistveno je verjeti v pomen tehnike, se zlasti za igro v protinapadu. Verjeti moramo tudi, da tudi za odpravljanje tehnic nih napak nikoli ni prepozno.

Najpomembnejši elementi tehnike v protinapadu so:

- kratko lovljenje zoge z zapestjem in takojšnjim odpiranjem dlani ter povezovanjem v bojni ali "celni zamah (brez spustanja zoge in kroženja),

- med tekom nosenje zoge v zamahu iznad glave ali v napadalni preži,

- igranje brez suvanja zoge - prednost ima samo ena, osnovna tehnika podajanja,

- pogled naprej- za lažjo izbiro soigralca in preprečevanje prestrezanja,

- smotrno premagovanje prostora (število korakov),

- prenasanje zoge mimo branilca pri tesnem pokrivanju,

- odprta dlan pred podajo, z oplazenjem zoge in ž 1D

metom "do konca"
, T

ž 20,

- brez "bi "ca" po skoku v vratarjev prostor.

2. Protinapad- predstavitev sistema 2:2:2 (3 levo-3 desno)

- nazivi igralcev, določitev vlog pred tekmo in ob menjavah

- tri glavna taktična pravila protinapada in razlogi zanje,

- naloge igralcev treh valov protinapada,

- variante razdelitve vlog igralcev v skupnem protinapadu.

B-Demonstracija tehnike, taktike ter vadbe protinapada

1. Vadba tehnike protinapada

i l

a- podaje v parih, v teku, preko branilca-pogled naprej, — —:

b- podaje v parih preko branilca z enojnim vodenjem- najprej predvaja v mestu,

c- dolge podaje v teku preko dveh branilcev, v grupnem protinapadu.

Protinapad se prične s strelom v vratarja. Sledijo si podaje trojki po diagonalnem

pravilu: V- 3L- 2D -1 L, V- 3D- 2L -1 D ter V- 3L-1 D- 2L, V- 3D-1 L- 2D.

2. Prikaz delovanja sistema aktivnosti igralcev v skupnem protinapadu (6: 0)

Značilne so podaje med igralcema 3. vala:

a) protinapad s stiriimi podajami po strelu v levo: V-3L- 3D- 2L-1 D

b) protinapad s stiriimi podajami po strelu v desno: V-3D-3L-2D-1 L

c) protinapad s tremi dolgimi podajami (pogled naprej, tehnika!): V- 3L-1 D-2L in V- 3D-1 L- 2D.

Starta se po kombinaciji in strelu mimo gola. Vratar ima rezervne zoge.

3. Prikaz različnih pričetkov protinapada (6:6, branilci so polaktivni)

a) protinapad, ko se zoga odbije 1 L, 1 D, 2L, 2D; prenos zoge na drugo stran, igralcu 3L oz. 3D in začasna zamenjava vlog v protinapadu:

- "če se zoga odbije 1 L -2L te ce na LK
- če se zoga odbije 1 D- 3D te ce na DK,
- "če se zoga odbije 2L- 3L ga zamenja na LZ,
- "če se zoga odbije 2D (pivot)- ga na mestu pivota lahko zamenja 2L.

b) protinapad po izvajanju outa levo; outa desno; blizu gola ga izvaja vratar, blizu centra pa 3D ali 3L,

c) z vratarjevim izvajanjem prostih metov.

4. Prikaz osnovnih prehodov v podaljšani protinapad

Značilne so podaje med 3L in 3D. Na variante prehodov vpliva mesto sprejema zoge, ki je lahko blizu lastnega gola ali že pri centru.

Prehod 1: 3L sprejema pri голу ali pri centru: 3L te"ce na S, 3D na D,

Prehod 2: 3L sprejema pri centru; 3D poda 2L, ki vteka na S,

Prehod 3: 3L sprejema pri centru in po podaji 3D ste ce izza njega na mesto D. 3D

stece na S ali na L, ce je medtem 2L vtekel.

Prehod 4: 3D sprejema pri голу ali pri centru; 3L ste"ce na S, 3D na D,

Prehod 5: 3D sprejema pri голу ali pri centru, 3L z zogo razsiri na D (2L lahko vteka),

Prehod 6: 3D sprejema pri centru; 3L te"ce na D brez zoge,

Prehod 7: 3D sprejema pri centru; 2L vteka, 3L te"ce naravnost na L.

5. Taktika in igra z novim pravilom izvajanja centra ter odpravljanjem taktic"nih napak v skupnem protinapadu.

Herbert JEGLIČ

ROKOMETNA PRAVILA

(1.08.1997-1.08.2001)

Mednarodna rokometna zveza (IHF) je 9. februarja 1997 sprejela spremembe rokometnih pravil, pojasnila k pravilom igre in Pravilnik o prostoru za menjave.

SPREMEMBE PRAVIL

PRAVILO 1 (IGRIŠČE)

1:2 z novim besedilom:

Vrata stojijo v sredini prečne črte. Dobro morajo biti pritrjena, visoka 2 m in široka 3 m. (Izjema so vrata za mini rokomet, ki so visoka 1,60 m in široka 3 m).

Natančno je določena širina in višina vrat za rokomet in za mini rokomet.

PRAVILO 2 (IGRALNI ČAS)

2:1 z novim besedilom:

Igralni čas za moška, ženska in mlada moštva, katerih igralci so stari nad 16 let, je 2 x 30 minut z 10 minutnim odmorom.

Igralni čas za mlada moštva, katerih igralci so stari od 12 do 16 let, je 2 x 25 minut, za mlada moštva, katerih igralci so stari od 8 do 12 let pa 2 x 20 minut z 10 minutnim odmorom.

Med najmlajša moštva pa sodijo otroci, mlajši od 8 let. Njihov igralni čas traja med 2 x 10 ali 2 x 15 minut z 10 minutnim odmorom.

Komentar:

Razmejitev starostnih skupin mladih moštev se določi v razpisih prvenstev in se mora upoštevati.

Sprejeta je osnovna delitev po starosti in igralni čas za mlade igralce(ke). S tem smo dosegli poenotenje letnikov kot zagotovilo, da se na mednarodnih tekmah srečajo igralci istih letnikov.

PRAVILO 3 (ŽOGA)

3:2 z novim besedilom:

Za moška in mlada moštva (nad 16 let) mora imeti žoga na začetku igre obseg 58 do 60 cm, njena teža je od 425 do 475 gramov (velikost 3).

Za ženska in mlada moštva (od 12 do 16 let) in ženska mlada moštva (nad 14 let) mora imeti žoga obseg 54 do 56 cm, njena teža je od 325 do 400 gramov (velikost 2).

Za moška mlada moštva (od 8 do 12 let) in za ženska mlada moštva (od 8 do 14 let) mora imeti žoga obseg 50 do 52 cm, njena teža je najmanj 315 gramov (velikost 1).

Za najmlajša moštva (manj kot 8 let) mora imeti žoga obseg 48 cm, njena teža pa je najmanj 290 gramov (velikost 0).

Podrobneje je določen obseg in teža žog za različne kategorije igralcev(k).

PRAVILO 4 (MOŠTVO)

4:5 z novim besedilom:

Napačna menjava se kaznuje s prostim metom (13:1a) na mestu, kjer je igralec nepravilno prestopil vzdolžno črto. Če se v trenutku prekinitve igre žoga nahaja na mestu, ki je ugodnejše za nasprotno moštvo, se mora prosti met izvesti na tem mestu. Poleg tega je igralec, ki je naredil napako, izključen (17:3a). Če se taka napačna menjava zgodi med prekinitvijo igralnega časa, je igralec, ki je naredil napako, prav tako izključen, igra pa se nadaljuje z metom, ki ustreza igralni situaciji.

Če se pri napačni menjavi ugotovi grobo nešportno ali nasilno obnašanje, je igralec, ki je naredil napako, diskvalificiran oz. izključen do konca (17:5d, 17:7).

Če se dosodi moštvu prosti met zaradi napačne menjave, se mora prosti met izvesti na mestu, ki je ugodnejše za moštvo. Sprejeto dopolnilo preprečuje namerno napako napačne menjave v škodo nasprotnemu moštvu.

4:7 drugi odstavek z novim besedilom:

Igralci morajo imeti na hrbtu najmanj 20 cm in na prsih najmanj 10 cm visoke številke praviloma od 1 do 20.

Najverjetneje bodo moštva obdržala številke na dresih (od 1-20) tako kot do sedaj. Vendar sprememba omogoča, da imajo igralci na dresih številke višje od 20 (npr.: 27, 33 itd.), prav tako pa imajo vratarji lahko kakršnokoli številko (doslej so bile za vratarje rezervirane številke 1, 12, 16).

PRAVILO 7 (IGRA Z ŽOGO)

7:8 Ni dovoljeno:

Da se igralec dotakne žoge z golenjo ali stopalom, razen če je žogo vrgel nasprotnik (13:1d);

Noga je noga in jo sodnika tudi morata dosoditi. Le, če igralec moštva, ki ima žogo, žogo vrže v goleno ali stopalo obrambnega igralca in se žoga odbije nazaj napadalcem, sodnika ne dosodita noge, temveč pustita prednost.

Igralec se sedaj lahko vrže na ležečo ali kotalečo žogo.

7:10 z novim besedilom:

Da moštvo zadržuje žogo brez namena, da aktivno igra v napadu, oziroma brez namena, da vrže žogo na vrata. To je pasivna igra, ki jo mora sodnik nakazati z opozorilnim znakom (sodniški znak 19). Če moštvo tudi po opozorilnem znaku ne pokaže namena, da bo vrglo žogo na vrata, se ga kaznuje s prostim metom za nasprotno moštvo.

Prosti met se izvede s tistega mesta, na katerem je bila žoga pri prekinitvi igre (13:1f).

Če sodnika smatrata, da moštvo v napadu igra pasivno morata sodnika pasivno igro nakazati z opozorilnim znakom (sodniški znak 19). Če tudi po opozorilnem znaku moštvo nadaljuje s pasivno igro se ga kaznuje s pros-

tim metom za nasprotno moštvo.

PRAVILO 8 (OBNAŠANJE DO NASPROTNIKA)

Z novim besedilom:

Dovoljeno je:

8:1 a) uporabljati roke in dlani, da igralec na ta način žogo blokira ali odvzame;

b) da igralec odvzame nasprotniku žogo z odprto dlanjo iz vsake smeri;

c) da igralec ovira nasprotnika s telesom, tudi če nima žoge;

d) da igralec, s pokrčenimi rokami vzpostavi telesni kontakt z nasprotnikom, medtem ko si stojita nasproti, ga kontrolira in spremlja.

Ni dovoljeno:

8:2 a) da igralec nasprotniku, ki drži žogo, iztrga ali izbije žogo iz rok;

b) da igralec blokira ali odriva nasprotnika z rokami, dlanmi ali nogami;

c) da igralec nasprotnika objema, drži, odriva, se vanj zaleti ali skoči nanj;

d) da igralec nasprotnika na druge načine (z žogo ali brez nje) nepravilno moti, ovira ali ogroža.

Komentar:

Prekrški, navedeni v pravilu (8:2a-d), veljajo tako za igralce v obrambi kot tudi za napadalce.

O prekršku v napadu govorimo tedaj, ko se napadalec zaleti oz. skoči na igralca v obrambi. Obrambni igralec pa mora biti v trenutku kontakta že pred napadalcem in v pravilni obrambni poziciji ter se ne sme premikati naprej.

8:3 Za prekrške v obnašanju do nasprotnika (8:2a-d) se dosodi prosti met (13:1g) oziroma sedemmetrovka (14:1a).

8:4 Prekrške v obnašanju do nasprotnika, pri katerih je akcija usmerjena pretežno oziroma izključno v nasprotnika in ne v žogo, se kaznuje progresivno (17:1b, 17:3b). Uporaba progresivnega kaznovanja velja tudi pri nešportnem obnašanju (17:1d)

8:5 Igralec, ki s prekrškom ogrozi zdravje nasprotnika, se diskvalificira (17:5b), posebno če:

a) igralec s strani ali od zadaj udari igralca, ki je v položaju za met, po roki, s katero izvaja met, ali pa ga za to roko povleče nazaj;

b) igralec izvede akcijo tako, da zadene nasprotnika v glavo ali v vrat;

c) igralec z nogo, kolenom ali na kak drug način udari nasprotnika v telo;

d) nasprotnika, ki teče ali je v skoku, sune ali napade tako, da izgubi kontrolo nad telesom.

8:6 Grobo nešportno obnašanje (17:5d) se kaznuje z diskvalifikacijo.

8:7 Nasilno obnašanje med igralnim časom se kaznuje z izključitvijo do konca (17:7-9).

V Pravilu 8 je sedaj legilizirano tisto, kar je bilo že doslej dovoljeno (8:1d).

Igralec, ki s prekrškom ogrozi zdravje nasprotnika se diskvalificira (17:5b).

V Pravilu 8 je sedaj opredeljeno, da prekrški v pravilu (8:2a-d) veljajo tako za igralce v obrambi kot tudi za napadalce.

PRAVILO 10 (ZAČETNI MET)

10:3 z novim besedilom:

Začetni met se izvaja po žvižgu v poljubno smer iz sredine igrišča v roku 3 sekund (13:1h). Dokler žoga ne zapusti roke, mora izvajalec začetnega meta z eno nogo stati na sredinski črti.

Igralci moštva, ki izvaja začetni met, ne

smejo prestopiti sredinske črte, dokler met ni izveden (16:1).

Če soigralec izvajalca začetnega meta po žvižgu, preden je žoga zapustila roko izvajalca, prestopi sredinsko črto, se dosodi prosti met za moštvo v obrambi (13:1h).

10:4 z novim besedilom:

Ob začetnem metu, ki se izvaja v začetku vsakega polčasa (in morebitnih podaljških), morajo biti vsi igralci na svoji polovici igrišča.

Ob začetnem metu, ki se izvaja po doseženem zadetku, so nasprotni igralci lahko na obeh polovicah igrišča.

V obeh primerih se nasprotnik ne sme približati izvajalcu začetnega meta na razdaljo, manjšo od 3 m (16:7).

Igralci moštva, ki je doseglo zadetek se sedaj lahko pred izvajanjem začetnega meta nahajajo na obeh polovicah igrišča, ne smejo pa se približati izvajalcu začetnega meta na razdaljo manjšo od 3 m.

PRAVILO 14 (SEDEMMETROVKA)

14:2 z novim besedilom:

Ob dosojeni sedemmetrovki morata sodnika dati time-out (2:4, dopolnilo 1).

PRAVILO 18 (SODNIKA)

18:9 z novim besedilom:

Če oba sodnika hkrati zažvižgata ob prekršku ali pa, ko žoga zapusti igrišče, vendar imata različni mnenji, v katero smer se naj igra nadaljuje, velja zmeraj odločitev sodnika v polju.

Igra se nadaljuje z žvižgom po jasnem znaku sodnika v polju (16:3h).

V pravilu je samo redakcijska sprememba, kajti če imata sodnika različni mnenji, v katero smer se naj igra nadaljuje velja zmeraj odločitev sodnika v polju. (Sodnika odločata v katero smer se naj igra nadaljuje, ne pa, da

kaznujeta moštvo s smerjo nadaljevanja igre).

PRAVILO 19 (ZAPISNIKAR IN ČASOMERILEC)

19:4 z novim besedilom:

Če javna merilna naprava ne prikazuje merjenja časa izključenih igralcev (pri tekmah v organizaciji IHF najmanj za tri izključene igralce vsakega moštva), vpiše časomerilec čas ponovnega vstopa in številko dresa izključenega igralca na poseben karton, ki ga postavi na stojalo na zapisnikarsko mizo. V primeru, da ni stojala na zapisnikarski mizi, preda karton vodji moštva izključenega igralca.

V pravilu je natančno opisan postopek ob izključitvi igralca, ali več igralcev.

SODNIŠKI ZNAKI

K 18 sodniškim znakom je dodan 19 sodniški znak, ki je opozorilni znak za pasivno igro.

POJASNILA K PRAVILOM IGRE

Time-out (2:4) z novim besedilom:

Prekrški med prekinitvijo igralnega časa (time-outom) imajo enake posledice kot prekrški med igralnim časom.

Kdaj prekinemo igralni čas?

Obvezno ob:

- a) sodniškem metu;
- b) diskvalifikaciji ali izključitvi do konca;
- c) znaku časomerilca ali tehničnega delegata IHF ali uradnega delegata zveze;
- d) moštvenem time-outu;
- e) dosojeni sedemmetrovki.

Načeloma:

- f) ob zunanjih vplivih;
- g) ob potrebi po posvetu;
- h) ob domnevni poškodbi igralcev;
- i) pri ponovnem zmanjšanju števila

igralcev istega moštva (medtem ko še teče čas predhodne izključitve);

j) pri razpoznavnem zavlačevanju, na primer pri menjavi vratarjev ali izvajanju metov;

k) ko je žoga izven igrišča in izven sodnikovega vidnega polja.

Priložnostno:

l) ob opominu ali izključitvi;

m) ob napaki pri menjavi ali vstopu igralcev, ki moštvo dopolnjujejo;

n) v primeru, ko igralec žogo vrže stran ali je noče izročiti.

V pojasnilu je natančneje opredeljeno kdaj prekinemo igralni čas in sicer kdaj obvezno, kdaj načeloma in kdaj priložnostno.

Moštveni time-out (2:4) z novim besedilom:

Moštvi imata pravico zahtevati 1-minutni moštveni time-out v vsakem polčasu (brez morebitnih podaljškov). Pri tem uporabimo, če je le mogoče, zeleni karton. Zahtevanega moštvenega time-outa ni mogoče preklicati.

Kadar uradna oseba zahteva moštveni time-out pri časomerilcu, ga dobi:

- ob zadetku (žoga je v lastnih vratih);
- ob vratarjevem metu.

Časomerilec igro prekine z žvižgom, pokaže znak za time-out in z iztegnjeno roko na moštvo, ki je zahtevalo moštveni time-out. Če uporabi zeleni karton, ga postavi na isto stran zapisnikarske mize, kjer je moštvo, ki je zahtevalo moštveni time-out.

Ob že izvedenem začetnem ali vratarjevem metu moštveni time-out ni več mogoč.

Sodnik v polju da time-out in časomerilec ustavi uro za igralni čas. Če soglaša z moštvenim time-outom, pokaže sodniški znak 18 (dovoljenje za vstop na igrišče). Šele nato časomerilec sproži dodatno uro za nadzor časa prekinitve, zapisnikar pa v zapisniku

tekme zabeleži, katero moštvo je zahtevalo moštveni time-out in v katerem polčasu.

Moštvi in uradne osebe se med moštvenim time-outom lahko zadržujejo v bližini svojega prostora za menjave, na igrišču ali izven njega. Sodnika se nahajata z žogo na sredini igrišča, eden izmed njiju gre do zapisnikarske mize in opravi kratek razgovor z uradnimi osebami pri zapisnikarski mizi.

Prekrški, storjeni med moštvenim time-outom, imajo enake posledice kot prekrški, storjeni med igralnim časom (pojasnilo 1). Pri nešportnem obnašanju je izključitev možna v skladu s pravilom 17:3c ali 17:3, zadnji odstavek, pri čemer ni pomembno, ali so igralci na igrišču ali izven njega.

Po preteku 50 sekund časomerilec z žvižgom oznani, da se po poteku 10 sekund igra nadaljuje z začetnim ali vratarjevim metom (16:3a).

Ob sodnikovem žvižgu za nadaljevanje igre sproži časomerilec uro za merjenje igralnega časa.

Moštveni time-out je sedaj sestavni del rokometnih pravil, moštvo dovoljuje, da v vsakem polčasu zahtevata 1-minutni moštveni time-out.

Ob morebitnih podaljških moštvi nimata pravice zahtevati moštvenega time-outa.

Opozorilni znak za pasivno igro (7:10) z novim besedilom:

Ko sodnik v polju ugotovi, da igra moštvo pasivno, dvigne roko (sodniški znak 19), s katero nakaže, da moštvo ne kaže prepoznavne namere vreči žogo na vrata. Sodnik ob голу pokaže isti sodniški znak. Če moštvo po sodnikovi presoji ne kaže namena vreči žogo na vrata, praviloma sledi žvižg sodnika v polju zaradi pasivne igre.

Med napadom moštva, ki se konča z izgubo žoge, se omenjeni znak da le enkrat. Tudi po

prostem metu za moštvo v napadu se pasivna igra dosodi šele takrat, ko je ponovno prepoznavna.

Opozorilni znak moštvu omogoča, da se odzove sodnikovi presoji o pasivni igri.

Sodnika lahko dosodita pasivno igro tudi brez opozorilnega znaka pri jasnem zavlačevanju igre, npr.:

- pri prepočasni menjavi igralcev;
- pri podajanju žoge nazaj, daleč v lastno polovico igrišča, čeprav bi bila žoga lahko podana drugim soigralcem;
- če moštvo ne izkoristi jasne priložnosti za met na vrata.

Opozorilni znak za pasivno igro je nov element v rokometnih pravilih, ki ga sodnika uporabita, če smatrata, da moštvo v napadu iz samo njemu znanih razlogov ne igra aktivno, z željo vreči žogo na vrata.

Prednost (13:6, 14:10) z novim besedilom:

Doseženi zadetki so odločilni za igro, zato se ne sme dosoditi prostega meta (13:6) ali sedemmetrovke (14:10), če bi bilo moštvo v napadu zaradi tega prikrajšano. Zato je potrebno počakati na izid akcije (večje število igralcev enega moštva, jasna priložnost za zadetek), ki omogoča met na vrata.

Potrebno je počakati, prednost je na prvem mestu! Če zadetek ni dosežen v skladu s pravili igre (npr. koraki, prestop vratarjevega prostora) ali če sodnika žvižgata prezgodaj, morata sedaj dosoditi prosti met ali sedemmetrovko.

Morebitna kazen se igralcu izreče po končani akciji, kajti kaznovanje obrambnega igralca je za moštvo v napadu pomembno, toda šele na drugem mestu.

Prednost kot najpomembnejši element rokometne igre je v pojasnilih k pravilom igre sedaj prvič natančneje opredeljena z namenom oz. zahtevo, da morata sodnika

najprej počakati na izid akcije, ki omogoča met na vrata in šele nato izreči kazen igralcu.

Prekinitev igre (4:5, 18:14) z novim besedilom:

Če igro prekineta sodnika, ali delegat IHF, ali delegat zveze in so igralci ali uradne osebe opomnjeni oz. kaznovani, se mora igra nadaljevati s prostim metom za nasprotnika z mesta, kjer je bil prekršek storjen; če pa je bila žoga v tem trenutku na ugodnejšem mestu za nasprotnika, se prosti met izvede na tem mestu.

Če je bila preprečena jasna priložnost za zadetek, se mora dosoditi sedemmetrovska.

Če igro prekine časomerilec na osnovi svojega opažanja, se igra znova nadaljuje z metom, ki ustreza igralni situaciji pred prekinitvijo. Praviloma naj časomerilec opozori na napako le pri prekinitvi igralnega časa.

Pojasnila k pravilom igre natančno opredeljujejo nadaljevanje igre, če igro prekineta sodnika, delegat IHF (EHF) ali delegat zveze.

PRAVILNIK O PROSTORU ZA MENJAVE

Točka 5 z novim besedilom:

Uradne osebe imajo pravico in dolžnost, da med igro vodijo in skrbijo za svoje moštvo v športnem duhu v skladu s pravili igre. Praviloma morajo sedeti na klopi za igralce in uradne osebe.

Uradnim osebam je kljub temu dovoljeno gibanje v prostoru za menjave:

- pri menjavi igralcev;
- ob taktičnih napotkih igralcem na igrišču in na klopi;
- ob medicinski oskrbi;
- ob najavi moštvenega time-outa;
- če uradna oseba moštva (pravilo 4:1 - v izrednih situacijah) vzpostavi kontakt z zapisnikarjem/časomerilcem.

Praviloma naj igralci sedijo na klopi v pros-

toru za menjave.

Igralcem je dovoljeno, da se

- ob ogrevanju brez žoge gibljejo za klopjo za igralce in uradne osebe, če to dovoljujejo prostorske razmere in ne deluje moteče.

Ni dovoljeno:

- da uradne osebe ali igralci ovirajo ali žalijo, izzivajo, protestirajo ali kakorkoli drugače nešportno (z govorom, mimiko, gestikuliranjem) delujejo na sodnika, zapisnikarja/časomerilca, igralce, uradne osebe ali gledalce;
- zapustiti prostora za menjave zaradi vplivanja na igro;
- stati ali tekati ob vzdolžni črti ob ogrevanju.

Uradnim osebam je dovoljeno, da med igro vodijo svoje moštvo, Pravilnik natančneje opredeljuje kaj je uradnim osebam in igralcem dovoljeno in kaj ni dovoljeno.

Točka 7 z novim besedilom:

Če sodnika nista opazila prekrškov zoper določbe Pravilnika o prostoru za menjave, jih mora na to opozoriti zapisnikar/časomerilec ob naslednji prekinitvi igre.

Če so na tekmi prisotni predstavniki IHF ali predstavniki zveze, imajo pravico, razen pri sodniških odločitvah, pri naslednji prekinitvi igre opozoriti sodnika na možno napako v pravilih igre ali na neupoštevanje določb tega pravilnika.

V tem primeru se igra nadaljuje z metom, ki ustreza igralni situaciji.

Če igro nemudoma prekine predstavnik IHF ali predstavnik zveze zaradi storjene napake enega moštva, se igra nadaljuje z žogo za nasprotno moštvo (s prostim metom oziroma pri jasni priložnosti za zadetek s sedemmetrovske).

Igralca ali uradno osebo, ki je storila napako, kaznujeta sodnika po posvetu s predstavnikom IHF ali predstavnikom zveze. Dejansko stanje mora biti vpisano v zapisnik tekme.

V tej točki Pravilnika je uzakonjeno, da zapisnikar/časomerilec, predstavnik IHF (EHF), ali predstavnik zveze, morajo opozoriti sodnika na prekrške zoper določbe Pravilnika ob prvi prekinitvi igre po kršitvi Pravilnika.

Intervju z Michalom Bardo in njegova predstavitev (slika)

Michal Barda se je rodil 27. 6. 1995 v Pragi. Po poklicu je diplomirani inženir elektronike in računalništva. Je poročen z ženo Jitko s katero ima hčer Inko in sina Michala Jr. Aktivno se je z igranjem rokometu ukvarjal od leta 1965 - 1992. Ima češko A licenco ter licenco DHB.

Njegova igralska kariera

Od 1965 - 1979 je nastopal za ekipo Slavia iz Prage, od 1979 - 1987 pa za Duklo iz Prage. Verjetno se nekateri spomnijo finala pokala državnih prvakov leta 1984, ko je Dukla premagala Metaloplastiko. Od leta 1987 - 1992 pa je nastopal za nemške klube v njihovi prvi ligi.

Za kadetsko in mladinsko reprezentanco Češke je nastopal od leta 1970 - 1976 nato pa do leta 1991 za moško člansko reprezentanco. Leta 1985 je nastopil tudi za rokometno reprezentanco sveta.

Njegova trenerska pot se je začela po prenehanju aktivne igralske kariere. Od leta 1992 - 1995 je bil pomočnik trenerja v Dukli. Trener češke moške članske reprezentance je bil od 1992 - 1997.

Od leta 1993 je IHF lektor, od leta 1996 dalje pa tudi član strokovno tehnične komisije (CCM) pri Mednarodni rokometni zvezi.

Iz njegove www domače strani je podatke povzel Marko Primožič

Na XXI. SLOVENSKI ROKOMETNI ŠOLI smo izkoristili prisotnost Michala Barde, lektorja IHF, in mu postavili nekaj vprašanj.

1. Prvič ste v Sloveniji v taki vlogi, zato nas zanima, kakšni so vaši občutki o SLOVENSKI ROKOMETNI ŠOLI ?

Na Rogli obstajajo vrhunski pogoji za treniranje in bivanje športnikov. Presenetilo pa me je število prisotnih trenerjev na seminarju. Če bi poskušali v moji državi organizirati podobno šolo, bi jih bilo prisotnih največ 30.

Mislim, da je taka izobraževalna oblika primerna zaradi več razlogov:

- trenerji se seznanjajo z različnimi pogledi drugih trenerjev do iste problematike,
- vidijo različne pristope v pripravi in izvedbi treningov,
- dobijo druga uporabna znanja od predavateljev.

Vendar predavatelji so le predavatelji.

Enako pomembna se mi zdi druga stran takih seminarjev. Tako veliko število trenerjev zbranih na istem mestu, nedvomno prispeva k vzpostavljanju stikov med njimi, pogovarjajo se o različnih temah, pride torej do medsebojne izmenjave stališč. Trenerji iz različnih okolij vidijo, kako v drugih sredinah rešujejo določena strokovna ali pa tudi organizacijska vprašanja. Zato je prav tako pomemben ta drugi del. Pri predavateljih gre običajno za monolog, tukaj pa je prisoten dialog. To je seveda ena izmed poti, kako vplivati na čim boljši razvoj rokometu.

2. Ste IHF lektor in obiskali ste že precej držav. Zanima nas, kako imajo v posameznih državah (tudi na Češkem) rešen problem izobraževanja rokometnih trenerjev ?

Če se ozrem samo na svojo funkcijo IHF lektorja, naj povem, da si IHF prizadeva razviti rokomet tam, kjer še ni ali je slabo razvit. Evropa ima zelo dobro rokometno tradicijo, prav tako tudi Slovenija, saj je bila včasih del Jugoslavije, v kateri se je igral odličen in sodoben rokomet. Ta tradicija se nadaljuje sedaj tudi v Sloveniji, na Hrvaškem in v Jugoslaviji. V Sloveniji ni potrebno razvijati rokometu. Tuji strokovnjaki vam lahko dajo le zamisel za kakšno novost, ki prihaja iz držav z drugačno rokometno tradicijo, mentaliteto, za katero ni nujno, da jo sprejmete, lahko pa vam pomaga pri razvijanju novih idej. To seveda ne moremo obravnavati kot razvoj, ampak bolj kot doprinos k temu, da bi v določenem okolju spremenili določen način razmišljanja ali ga oplemenitili z drugačno rokometno kulturo.

Prav tako bi seveda lahko nekateri slovenski trenerji prišli na Češko in povedali veliko zanimivega in novega češkemu trenerjem, seveda o slovenski in jugoslovanski rokometni kulturi. Na ta način bi postal pogled na rokomet bolj širok, raznolik. To je problem, katerega reševanje pogrešam na Češkem. Nimamo tradicije v organiziranju rokometnih šol, sistema izobraževanja rokometnih trenerjev. Uspevamo samo z organizacijo nekaj regionalnih seminarjev za 20 do 30 trenerjev.

3. Imate na Češkem organizacijo, ki združuje vse trenerje kot pri nas v Sloveniji? Koliko ima članov? Ali tudi pri vas potrebujejo trenerji licence za vodenje ekip?

Ne, nimamo nobene trenerske organizacije, štiri do pet let nazaj smo jo sicer ustanovili, vendar je delovala samo pol leta, nato pa prenehala obstajati. Pred nekaj meseci smo ustanovili združenje ligašev, ki skrbi za tek-

movanja na najvišjem nivoju, vendar ni namenjeno specifično trenerjem. Tudi situacija z licencami je verjetno podobna kot pri vas. Imamo C, B in A licenco in licenco, ki jo dobijo trenerji, ki redno študirajo na Fakulteti za šport. Vsak trener, ki želi trenirati ekipo v 1. ligi, mora imeti A licenco.

4. V moških kvalifikacijah smo se že enkrat srečali, prav tako se bomo tudi letos. Kako gledate na prihodnost slovenskega in seveda tudi češkega rokometa ?

Mislim, da je situacija v obeh državah zelo podobna. Povsod je dobra rokometna tradicija, obe državi si želita mednarodne uveljavitve, celotna družba išče neko identiteto in tako je tudi v rokometu. Če lahko povem za svojo državo, verjetno pa je podobno tudi v Sloveniji, mislim, da je največji problem, kako združiti, skoncentrirati vse ljudi, ki jih zanima rokomet, menedžment v klubih in rokometni zvezi, dobre trenerje, sponzorje. Vsi potenciali v državi se morajo orientirati v eno smer, iti po eni poti. To je tudi smer, ki naj bi motivirala domače igralce, da bi igrali za najboljše domače klube in reprezentanco. Moje izkušnje s Češke so, da obstaja mnogo smeri, interesov, poti, in če ne bomo izbrali najboljše, bo lahko rokomet močno nazadoval. Potencial imamo velik, toda če ga ne bo znali ceniti, lahko propade.

5. Kako gledate na razvoj rokometna kot enega od kolektivnih športov v primerjavi z drugimi kolektivnimi športi ?

Obstaja nekaj dejstev, kar zadeva košarko in

odbojko. Pri košarki je to NBA liga, ki je zelo zanimiva in privlačna, tako za gledalce kot medije. Tudi odbojka gre v pravo smer, ko je organizirala svetovno reprezentančno ligo in odbojko na pesku. Tako sta postali ti igri mnogo bolj zanimivi, bolj razširjeni med ljudmi in je zato zanju tudi večje zanimanje.

Mislim pa, da se v zadnjih dveh letih tudi v rokometu spreminja na boljše, predvsem zaradi zamenjav nekaterih ljudi v IHF (npr. mnogo boljši so stiki med sodniki in trenerji). Začeli so se pogovarjati in reševati probleme z obeh zornih kotov. Tudi trenerji spoznavaajo, da ni rokometna brez sodnikov. To prinaša več zaupanja in manj nelagodja med trenerji in sodniki, kar je bilo še posebej opazno na zadnjih dveh velikih tekmovanjih OI in SP. Obe organizaciji se zavedata, da je sodelovanje pogoj za razvoj rokometna kot panoge.

6. Kako gledate na spremembe pravil, ki so pričela veljati s 1. avgustom 1997? Se bo zanimanje za rokomet povečalo ? Kakšne spremembe bo to prineslo v rokometno igro ?

Vse spremembe so dobrodošle. Prvi veliki turnir, kjer so igrali z novimi pravili, je bilo SP mladink na Obali slonove kosti. Ogledal sem si to tekmovanje in se pogovarjal z mnogimi vrhunskimi rokometnimi strokovnjaki in večina jih spremembe zelo odobrava. Predvsem zaradi tega, ker menijo, da se lahko rokomet na ta način izpopolni in je to prava pot za razvoj rokometne igre. Seveda, je bistveno tudi to, da se morajo sodniki izpopolniti do te mere, da bodo lahko razumeli in občutili vse te novosti. Na SP mladink smo opazili določene probleme: npr. pasivna igra - znak je sicer v redu, toda občutek sodnikov za pasivno igro je še zmeraj slab. V prihodnje nameravamo

izobraževanje in pripravo sodnikov približati izobraževanju trenerjev. Tako bodo sodniki bolje razumeli in občutili rokometno igro, lažje razumeli, kaj se dogaja na igrišču, kaj namerava moštvo narediti na igrišču ali namerava porabiti čas za doseg zadetka ali potrebuje še nekaj sekund, da izgradi svoj napad. Čeprav je bil start dober, verjamem, da bomo v nekaj mesecih dobili še višji nivo sojenja. Večja bo skladnost razumevanja pravil med sodniki, trenerji in igralci. Upamo, da se bo na ta način izgubilo prepričanje med gledalci, da se rokometna igra odvija prepočasi, da je preveč zavláčevanja, da ni atraktivnih akcij. Mislim, da so te spremembe pravil dober korak naprej v razvoju rokometne igre.

Z Michalom Bardo sva se pogovarjala Marko Primožič in Marko Šibila.

ROKOMETNIM TRENERJEM SO
PODELILI PRIZNANJA ZA DOSEŽENE
USPEHE V TEKMOVALNI SEZONI
1996/97

Med polčasom kvalifikacijske tekme moških članskih reprezentanc Slovenije in Francije, ki je bila v sredo, 29. 10. 1997, v Celju, je predsednik ZRTS dr. Marko Šibila podelil priznanja najuspešnejšim trenerjem za dosežene uspehe na državnem prvenstvu in pokalu v tekmovalni sezoni 1996/97 ter za uspehe na mednarodni ravni v lanski tekmovalni sezoni.

Zlate značke so prejeli naslednji trenerji:

1. ZDRAVKO ZOVKO - za doseženo 1. mesto v državnem prvenstvu in 1. mesto v pokalu Slovenije s člansko moško ekipo RK CELJE PIVOVARNA LAŠKO;

2. VINKO KANDIJA - za doseženo 1. mesto na državnem prvenstvu in 1. mesto v pokalu Slovenije s člansko žensko ekipo RK KRIM ELECTA;

3. JOVAN CVETANOVIČ - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu mladincev z ekipo RD PRULE 67;

4. SUZANA GOMILAR - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu mladink in kadetinj z ekipo RK ROBIT OLIMPIJA,

5. ROBERT BEGUŠ - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu kadetov z ekipo RD SLOVAN;

6. MATJAŽ GUČEK - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu starejših dečkov z ekipo RK CELJE PIVOVARNA LAŠKO;

7. POLONA BABIČ - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu starejših deklic z ekipo RK ROBIT OLIMPIJA;

8. VLADO MURKO - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu mlajših dečkov A z ekipo RK CELJE PIVOVARNA LAŠKO;

9. DUŠANKA ČUK - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu mlajših deklic A in B z ekipo RK IZOLA;

10. ZDENKO MIKULIN - za osvojen 1. mesto na državnem prvenstvu mlajših dečkov B z ekipo RK INLES,

11. MIRKO OGRIZEK - za doseženo 1. mesto na državnem prvenstvu osnovnih šol z ekipo starejših dečkov z II. OŠ iz SLOVENJ GRADCA,

12. MARKO BERCE - za doseženo 1. mesto na državnem prvenstvu osnovnih šol z ekipo starejših deklic z OŠ IVANA GROHARJA iz Škofje Loke

POSEBNA PRIZNANJA SO PREJELI:

13. MARTA BON in ZDENKO MIKULIN za doseženo bronasto medaljo na mediteranskih igrah v Bariju 1997 z žensko člansko reprezentanco Slovenije

14. ALEŠ FILIPČIČ in BORIS ČUK za uvrstitev na evropsko mladinsko prvenstvo

1996 na Poljskem z žensko mladinsko reprezentanco Slovenije

SEZNAM ČLANOV PREDSEDSTVA IN ORGANOV ZRTS:

PREDSEDSTVO

1. dr. Marko Šibila	predsednik:
2. Bojan Levstik	podpredsednik
3. Marko Primožič	sekretar
4. Boris Čuk	član
5. Matjaž Guček	član
6. Slavko Ivezić	član
7. Andrej Kavčič	član
8. Miro Požun	član
9. Aleš Praznik	član
10. Nikola Radič	član
11. Tone Tiselj	član

Nadzorni odbor:

1. Tone Goršič	predsednik
2. Konrad Božeglav	član
3. Janez Simončič	član

Častno razsodišče:

1. Marta Bon	predsednica
2. Franc Ernestl	član
3. Aleksander Lapajne	član

Nekateri www naslovi

Smo v dobi računalništva. Zato se tudi v ZRTS trudimo, da poskušamo slediti trendom na tem področju. Pri komunikaciji s trenerji doma in po svetu uporabljamo tudi elektronsko pošto, prav tako se v prostem času

vključimo na Internet in si pogledamo informacije in rezultate na različnih www naslovih. Za tiste, ki se šele srečujete s tem naj navedem samo nekaj zanimivih naslovov:

Mednarodna rokometna zveza
<http://www.worldsport.com/worldsport/sports/handball/home.html>

Evropska rokometna zveza
<http://www.eurohandball.com/>

Zavod za šport Slovenije <http://ero.sp.uni-lj.si/>

Fakulteta za šport v Ljubljani
<http://www.sp.uni-lj.si/>

Rokometni klub Celje Pivovarna Laško
<http://www.rk-celje.si/>

Michal Barda <http://www.cskade/michal.barda>

Na omenjenih naslovih pa najdete tudi povezave (linke) s številnimi drugimi klubi po celi Evropi.

**PRIIMEK IME ULICA POSTA
KRAJ TEL_DOMA TEL_SLUZBA
KLUB**

**ADAMČIČ IZTOK NAD MLINI 80
8000 NOVO MESTO 068
24261 NOVO MESTO**

**ADLEŠIČ BRANKO
CANKARJEVA 2/A 8340
ČRNOMELJ 068 53054 0608
51667 ČRNOMELJ**

**ANDERLUH STANKO SLATI-
NA 19 3201 ŠMARTNO V ROŽNI
DOLINI 063 777147 063**